

Не... Въ тъменъ взоръ свѣткавици внезапни; пламъкъ
на кървоцѣвнали страни; отчаенъ махъ
за глѣтка въздухъ: отъ гърди отгласнатъ камъкъ,
мѣгли — и освѣжителния тѣхенъ прахъ!
Отгатната стократно плътъ и все незнайна, —
безбрѣжна ношъ и неочаквана зора...
И сепването на продумалата тайна:
на вѣчността полуразкрититѣ нѣдра...

10. IX. 1912 год.

